

Máté 2: ¹Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idején, íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe, ²és ezt kérdezték: Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt. ³Amikor ezt Heródes király meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt az egész Jeruzsálemet. ⁴Összehívott minden főpapot és a nép írástudóit, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak. ⁵Azok ezt mondták neki: A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta: ⁶„Te pedig, Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legkisebb Júda fejedelmi városai között, mert fejedelem származik belőled, aki legeltetni fogja népemet, Izráelt.” ⁷Ekkor Heródes titokban hívatta a bölcseket, és gondosan kikérdezte őket, hogy mikor jelent meg a csillag, ⁸majd elküldte őket Betlehembe, és ezt mondta: Menjetek el, és kérdezősködjétek a gyermek felől; mihielyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és imádjam őt! ⁹Miután meghallgatták a királyt, elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak napkeleten, előttük ment mindaddig, amíg odaérve meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt. ¹⁰Amikor ezt látták, igen nagy volt az örömük. ¹¹Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. ¹²Mivel azonban kijelentést kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.

Cím: Akarod-e imádni Jézust?

Alcím: Jézus, Isten Fia eljött közénk – Mire sarkall ez bennünket?

Szeretett Testvéreim, Keresztyén Gyülekezet!

Nemrégiben beszéltem egy idős holland református gyülekezeti taggal, aki megjegyezte, hogy az egyházban egyre kevesebb figyelmet fordítunk Isten és Jézus Krisztus imáadására.

Sajnos, igazat kellett adnom neki.

A legtöbb ember ma úgy gondolkodik Jézusról, mint egy nagy tanítóról, aki Buddhával és Ghandival egy sorba tartozik.

Készek vagyunk-e mi, keresztyének arra, hogy Isten Fiaként imádjuk Jézust?

Mert az evangéliumok nem hagynak kétséget afelől, hogy Jézus Isten Fia.

A legkorábban megírt evangéliumnak, Márk evangéliumának első mondata így hangzik: Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete.

Lukács beszámol arról, hogy egy éven belül 3x is megjelent egy-egy angyal különböző embereknek, akiknek elmondta, hogy a születendő, illetve a megszületett Jézus Isten Fia.

Máté arról számol be, hogy Isten jeleket és álmokat adott embereknek, amiben világossá tette számukra, hogy Jézus Isten Fia.

János pedig Isten Igéjének nevezi Jézust, aki kezdettől fogva Istennél volt és maga is Isten.

Példa:

Ha egy este kinézünk az ablakon és látjuk, hogy valaki magányosan didereg az ajtónk előtt, nem biztos, hogy behívjuk. De ha az a valaki mondjuk a miniszterelnök lenne? Akkor azért a legtöbben behívnák egy csésze kávéra...

Nagy emberekért hajlamosak vagyunk többet megtenni, mint az egyszerű emberekért.

A bölcsek történetéből kiderül, hogy ők az akkori világ legfontosabb emberének tartották Jézust. Hatalmas utat tettek meg érte, királyhoz illő ajándékokat hoztak Neki, és földreborulva imádták Őt.

1. A bölcsek reakciója
2. Heródes és a zsidó vezetők reakciója
3. és hogyan fogadjuk mi Őt?

1. A bölcsek reakciója

A bölcsek valószínűleg a perzsa király tanácsadói lehettek, akik az ókor szokásai szerint a csillagok állásából következtettek a küszöbön álló eseményekre és felkészítették az uralkodót a döntéshozatalra.

A zsidók babiloni fogsága idején a Mezopotámiában: vagyis a mai Irak és Irán területén is ismertté vált a zsidók váradalma: hogy a zsidók földjén meg fog születni egy király, aki nem háborút, hanem békét hoz. Pontosan a fogság előtt és a fogság idején kaptak erről a zsidók ígéreteket a prófétáktól.

Jézus születése idején már az egész Római Birodalom és Perzsia területén elterjedt ez a váradalom. Mindenki várta, hogy végre ne egy zsarnok, hanem egy Istentől adott király vegye át a hatalmat a népek fölött.

“Kr.e. 7-ben azután a Jupiter és a Szaturnusz rendkívül ritka, háromszori együttállása valósult meg a Halak csillagképben.” Ez elkápráztatta a csillagászathoz is értő bölcseket!

“A Jupiter királyi csillagként szerepelt, a Szaturnusz pedig a zsidóság szombati ünnepnapjának, és általánosságban véve a zsidóságnak csillaga volt.

A Halak csillagkép pedig a Messiás csillagképe volt, és egyben a Babilontól nyugatra lévő Palesztinát jelentette. Tehát ha a legfőbb hatalom jelképe a Jupiter, mint királyi csillag, a Szaturnusszal, mint a zsidóság csillagával, a Messiás csillagképében (a Halakban) egy évben háromszor is együttállásban van, akkor az a babiloni bölcsek szerint azt jelentette, hogy megszületett a zsidóság Megmentője.

A Szaturnusz és a Jupiter először júniusban állt egymás mögött.
Majd szeptemberben újra.
Ekkor indulhattak útnak a bölcsek.”¹

Sem az út hossza – amely légvonalban is több, mint 1000 km –, sem veszélyessége nem tarthatta vissza őket. Az életüket is kockára téve elindultak, hogy megtalálják és hódolatukat fejezzék ki a megszületett királynak.

2. Heródes és a jeruzsálemi vezetők

Gondolhatjuk, mekkora csalódás volt számukra, amikor Jeruzsálembe érve teljes tudatlanság fogadta őket. Amikor feltették a kérdést:

– “Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt. – Heródest és vele együtt az egész Jeruzsálemet nyugtalanság fogta el.”

Senki nem tudott semmit!

– A bölcsek igencsak elcsodálkozhattak. Hát ilyen ez a választott nép közletről? Hát itt, a saját országában senki sem tud a megszületett Messiásról?

---

1 . Idézet Szoboszlai Endre: Jézus születése és a “betlehemi csillag” rejtélye c. cikkéből, amely 2005. november 17-én jelent meg a www.csillagaszat.hu internetes oldalon

Még jó, hogy sarkon nem fordultak, és vissza nem tértek a hazájukba!

Heródes azonnal összehívatta a zsidók vezetőit és az írástudókat, hogy keressenek utalásokat a Bibliában a Messiás születési helyéről.

Meg is találták ezt Mikeás próféta könyvének 5. részében az 1. versben.

Milyen kegyelmes Isten az Úr!

- Még Heródesnek és az írástudóknak is jelt adott a Messiás születéséről.
- Isten nekik is megadta a lehetőséget, hogy Jézust megismerjék.
- És mit tettek?
- Semmit!

Heródes már több, mint 35 éve király volt és semmi kedve sem volt megválni a tróntól. 2 fiát már megölette, nehogy idő előtt trónjára törjenek, a 3. fia pedig már börtönben volt... Heródest büszkesége, becsvágya és paranoid hatalomféltése akadályozta meg abban, hogy kihasználja a Megváltó adta lehetőséget az Istenhez való megtérésre.

A bölcsek nagy utat tettek meg, hogy megtalálják és imádják Jézust, Heródes és az írástudók azonban még 8 km-t sem tettek meg érte. És te?

3. Készek vagyunk-e mi Jézusnak az első helyet adni?

Jézusban Isten közösséget vállal velünk, bűnös emberekkel. Jézus személyében szabadulást készített nekünk.

“Akik pedig befogadták Őt, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazoknak, akik hisznek az Ő nevében.”(János 1:12)

Hajlandó vagy-e elismerni, hogy Jézus ma is él, hogy nem csak betlehemi kisdéd, hanem nagyobb, fontosabb, mint mi? Isten Fia, a Szabadító?
Készek vagyunk-e imádni Őt és követni?

– Vagy elvette már a kedvünket az, hogy sok úgynevezett keresztényben csalódtunk?

Isten bennünket is hív, úgy, mint egykor a bölcseket: ne engedjük, hogy látszatkeresztyének, vagy esetleg egykor hittanórákon szerzett rossz élményeink visszatartsanak bennünket, hanem menjünk végig a Jézus Krisztushoz vezető úton!

Mert aki odaér Hozzá, felismeri Benne élete Megmentőjét és kezébe teszi önmagát, aki hajlandó továbbmenni Jézus felé, mint ameddig már eljutott, annak a bölcsekhez hasonlóan “igen nagy lesz az öröme”.

Ámen!²

---

2 Elhangzott a 2020. év első rotterdami magyar református istentiszteletén. Íródott: Cseri Kálmán: A bölcsek útja c. igehirdetéséből vett gondolatok felhasználásával. Cseri Kálmán: Ünnepejünk együtt, Titus Hitéleti Alapítvány, Demecser, 2013., 47-57.o.